

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DLI-III.7620.31.2022.WK.8

Warszawa, 28 grudnia 2022 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273), zwanej dalej „specustawą przesyłową”, po rozpatrzeniu odwołań Pana Szymona Piórkowskiego oraz spółki PROTEX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, reprezentowanej przez r.pr. Grzegorza Lisińskiego, od decyzji Wojewody Mazowieckiego nr 99/SPEC/2022 z dnia 21 kwietnia 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dla inwestycji pn.: „Budowa linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka – Stanisławów”, w zakresie przebudowy 44 obiektów kolidujących, w postaci elektroenergetycznych napowietrznych linii średniego i niskiego napięcia, sprostowanej postanowieniem z dnia 1 czerwca 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW,

I. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji:

- znajdujący się na stronie 2, w wierszach 1-5, licząc od dołu strony, oraz na stronie 3, w wierszach 1-2 licząc od góry strony, zapis:

„I. Zatwierdzenie linii rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej

Zatwierdzam linie rozgraniczające teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, oznaczone linią przerywaną w kolorze czerwonym, na mapie do zasadniczej w skali 1:1000, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, obejmujące poniżej wymienione nieruchomości:”

- znajdujący się na stronie 4, w wierszu 20, licząc od dołu strony, zapis:

„stanowiącej załączniki nr 1-9 do niniejszej decyzji”

- znajdujący się na stronie 4, w wierszach 27-35, licząc od góry strony, zapis stanowiący treść pkt I1.2,

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach 4-11 – w zakresie dotyczącym:

- działki nr 100, z obrębu 0018 Susk Stary (strona 5; poz. 7 tabeli),
- działki nr 512/2, z obrębu 0039 Wólka Brzezińska (strona 5; poz. 22 tabeli),
- działki nr 286, z obrębu 0030 Ponikiew Duża (strona 5; poz. 26 tabeli),
- działki nr 288, z obrębu 0030 Ponikiew Duża (strona 5; poz. 27 tabeli),
- działki nr 327/3, z obrębu 0030 Ponikiew Duża (strona 6; poz. 28 tabeli),

- działki nr 325, z obrębu 0030 Ponikiew Duża (strona 6; poz. 29 tabeli),
- działki nr 307, z obrębu 0030 Ponikiew Duża (strona 6; poz. 30 tabeli),
- działki nr 225/2, z obrębu 0040 Wólka Kunińska (strona 6; poz. 37 tabeli),
- działki nr 1091, z obrębu 0030 Sieczychy (strona 7; poz. 64 tabeli),
- działki nr 1101, z obrębu 0030 Sieczychy (strona 7; poz. 68 tabeli),
- działki nr 1105, z obrębu 0030 Sieczychy (strona 8; poz. 70 tabeli),
- działki nr 4610/2, z obrębu 0001 Wyszków (strona 8; poz. 76 tabeli),
- działki nr 646, z obrębu 0007 Kukawki (strona 8; poz. 86 tabeli),
- działki nr 647, z obrębu 0007 Kukawki (strona 8; poz. 87 tabeli),
- działki nr 743, z obrębu 0007 Kukawki (strona 8; poz. 90 tabeli),
- działki nr 53, z obrębu 0004 Dębe (strona 9; poz. 99 tabeli),
- działki nr 718, z obrębu 0019 Sulejów (strona 9; poz. 109 tabeli),
- działki nr 481, z obrębu 0024 Wujówka (strona 9; poz. 114 tabeli),
- działki nr 482, z obrębu 0024 Wujówka (strona 9; poz. 115 tabeli),
- działki nr 275, z obrębu 0009 Krawcowizna (strona 9; poz. 118 tabeli),
- działki nr 276, z obrębu 0009 Krawcowizna (strona 10; poz. 119 tabeli),
- działki nr 363, z obrębu 0009 Krawcowizna (strona 10; poz. 122 tabeli),
- działki nr 420, z obrębu 0008 Kąty Wielgi (strona 10; poz. 125 tabeli),
- działki nr 557, z obrębu 0008 Kąty Wielgi (strona 10; poz. 130 tabeli),
- działki nr 740, z obrębu 0021 Stanisławów (strona 11; poz. 146 tabeli),
- działki nr 745, z obrębu 0021 Stanisławów (strona 11; poz. 150 tabeli),

- arkusze nr 4, 11, 12, 13, 14, 23, 25, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, mapy do celów projektowych, stanowiące załączniki nr 4, 11, 12, 13, 14, 23, 25, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, do zaskarżonej decyzji,

- znajdujące się od strony 27 (od wiersza 1, licząc od góry strony) do strony 32 (do wiersza 5, licząc od góry strony), zapisy stanowiące dotychczasową treść pkt 1.5-1.16,

- znajdujący się na stronie 32, w wierszach od 8 do 11, licząc od góry strony, zapis:

„Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),

planowana inwestycja zaliczana jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.”

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylecia, na stronie 2 i 3, nowego zapisu:

„I. Określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej

Granice terenu objętego inwestycją oznaczono na mapie w skali 1:1000 stanowiącej załączniki nr 1-44 do decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji, w następujący sposób:

- 1) linią przerywaną koloru czerwonego – oznaczono granice terenu objętego inwestycją,
- 2) szrafem w postaci kreskowanej linii niebieskiej – oznaczono obszar objęty trwałym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości wymienionych w tabeli nr 1,
- 3) szrafem w postaci kreskowanej linii czerwonej – oznaczono obszar objęty czasowym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości wymienionych w tabeli nr 2.”,

- ustalenie, w miejsce uchylecia, na stronie 4, nowego zapisu:

„stanowiącej załączniki nr 1-44 do decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji”,

- ustalenie, w miejsce uchylecia, na stronie 4, nowego zapisu:

„2. W Tabeli nr 1 i nr 2 wskazano nieruchomości, na których wprowadza się niniejszą decyzją ograniczenie w sposobie korzystania z nieruchomości, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren tych nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy przedmiotowej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzanie na tych nieruchomościach ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń.”,

- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, rysunków zamiennych nr 4, 11, 12, 13, 14, 23, 25, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44, stanowiących załączniki nr 1.1 – 1.18 do niniejszej decyzji,

- ustalenie, w miejsce uchylecia, na stronie 27, nowego zapisu:

„VIIa. Określenie sposobu, miejsca i warunków umieszczenia obiektów lub urządzeń na gruntach Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntach stanowiących pas drogowy i gruntach objętych obszarem kolejowym:

1. Przekroczenia gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami:

Przejsie linii przez grunty pokryte wodami (działka 24 obręb Chrzczanka Folwark, gm. Długosiodło, rzeka Wymakracz) planuje się zrealizować poprzez demontaż istniejącego słupa, przewody linii napowietrznej pozostają bez zmian, planowana część ustoju słupa kablowego. Miejsce przekroczenia zobrazowano na załączniku nr 16 do niniejszej decyzji.

2. Przekroczenia gruntów stanowiących pas drogowy:

Przejsie linii przez pasy drogowy planowane jest poprzez umieszczenie linii kablowych pod jezdniami metodą przewiertu sterowanego (w przypadku dróg gruntowych dopuszcza się także wykop otwarty).

Droga gminna (działka ew. 182, obręb Susk Stary, gm. Rzekuń) - przejście linią kablową nn pod kątem 87°.

Droga powiatowa (działka ew. 189, obręb Susk Stary, gm. Rzekuń) - przejście linią kablową SN pod kątem 82°.

Droga gminna (działka ew. 61, obręb Dzwonek, gm. Czerwin) - wymiana istniejącego słupa na słup kablowy.

Droga gminna (działka ew. 961, obręb Suchcice, gm. Czerwin) - przejście linią kablową nn pod kątem 74°.

Droga powiatowa (działka ew. 80, obręb Chrzczanka Folwark, gm. Długosiodło) - przejście linią kablową SN pod kątem 88° oraz umieszczenie w pasie drogowym złącza kablowego SN, dwóch słupów kablowych i dwóch odcinków linii kablowej SN w pasie drogowym (wzdłuż jezdni), demontaż trzech odcinków linii napowietrznej z trzema istniejącymi słupami.

Droga gminna (działka ew. 187, obręb Basinów, gm. Zabrodzie) - wymiana istniejącego słupa na kablowy, doprowadzenie linii kablowej do słupa kablowego.

Droga gminna (działka ew. 523, obręb Kąty-Wielgi, gm. Strachówka) - budowa słupa kablowego.

Droga gminna (działka ew. 855, obręb Kolonie Stanisławów, gm. Stanisławów) - przejście linią kablową nn pod kątem 63°.

Droga gminna (działka ew. 861, obręb Kolonie Stanisławów, gm. Stanisławów) - przejście linią kablową nn pod kątem 85°.

Planowany czas realizacji - rok 2022 r. W trakcie wprowadzenia prac dojdzie do zajęcia pasa drogowego na czas nie dłuższy niż 14 dób. Miejsca przekroczeń zobrazowano na odpowiednich arkuszach map stanowiących załączniki nr 1-44 do niniejszej decyzji.

3. Przekroczenia gruntów objętych obszarem kolejowym:

Umieszczenie obiektów i urządzeń na gruntach objętych obszarem kolejowym (działka nr: 126 - obręb Dalekie Tartak, gm. Brańszczyk) polegać będzie na zastąpieniu odcinka linii napowietrznej zlokalizowanej wzdłuż linii kolejowej odcinkiem linii kablowej wraz z dwoma słupami kablowymi. Planowana infrastruktura nie będzie przecinać linii kolejowej. Lokalizację przedstawiono na arkuszu mapy załączniku nr 24. Planowany czas realizacji - rok 2022 r. W trakcie wprowadzenia prac dojdzie do zajęcia obszaru kolejowego na czas nie dłuższy niż czternaście dób.”,

- ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 32, w wierszach od 8 do 11, licząc od góry strony, nowego zapisu:

„Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), planowana inwestycja zaliczana jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.”

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 4 lutego 2022 r., uzupełnionym i zmienionym w trakcie prowadzonego postępowania, spółka Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie, zwana dalej „inwestorem”, reprezentowana przez Pana Jacka Miśca, wystąpiła do Wojewody Mazowieckiego o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka – Stanisławów”, w zakresie przebudowy 44 obiektów kolidujących, w postaci elektroenergetycznych napowietrznych linii średniego i niskiego napięcia.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 21 kwietnia 2022 r. decyzję Nr 99/SPEC/2022, znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, zwaną dalej „decyzją Wojewody Mazowieckiego”, o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej obejmującej wnioskowane zamierzenie inwestycyjne.

Pismem z dnia 23 maja 2022 r., znak: 504/JM/05/2022/W, inwestor wniósł o uzupełnienie (art. 111 *kpa*) oraz sprostowanie (art. 113 *kpa*) decyzji Wojewody Mazowieckiego.

Postanowieniem nr 687/SAAB/2022 z dnia 1 czerwca 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, odmówił uzupełnienia decyzji Wojewody Mazowieckiego w zakresie ograniczeń sposobu korzystania na czas określony w odniesieniu do działki nr 473 z obrębu 0024 Wujówka.

Natomiast postanowieniem nr 688/SAAB/2022 z dnia 1 czerwca 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, organ wojewódzki sprostował oczywistą omyłkę w decyzji Wojewody Mazowieckiego.

Od decyzji Wojewody Mazowieckiego odwołanie do organu II instancji, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli:

- Pan Szymon Piórkowski [pismo z dnia 22 maja 2022 r., nadane w dniu 23 maja 2022 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 896), zwanej dalej *ustawą Prawo pocztowe*]
- spółka PROTEX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez r.pr. Grzegorza Lisińskiego (pismo z dnia 23 maja 2022 r., nadane w tym samym dniu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu *ustawy Prawo pocztowe*).

We wniesionych odwołaniach strony podniosły zarzuty przemawiające – w ocenie stron skarżących – za ich wniesieniem.

Powyższe odwołania zostały wniesione w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania

Ministra Rozwoju i Technologii (Dz. U. z 2022 r. poz. 838) - jest obecnie Minister Rozwoju i Technologii, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują korygowanie zarówno wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą, organy administracji publicznej powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i art. 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wnioski *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Mazowieckiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, jak również rozpoznał zarzuty podniesione przez strony skarżące.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 2 pkt 1 *specustawy przesyłowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wystąpiła do Wojewody Mazowieckiego spółka Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie, reprezentowana przez Pana Jacka Miśca. Projektowana inwestycja mieści się w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych określonych w załączniku do *specustawy przesyłowej*, w którym pod pozycją numer 3 wskazano inwestycję pn.: „Budowa linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów”.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie przedmiotowej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, *Minister* stwierdził, że jest on kompletny i zawiera elementy wskazane w art. 4 ust. 1 i ust. 2 *specustawy przesyłowej*.

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Mazowieckiego postępowanie w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnej dla projektowanego przedsięwzięcia przesyłowego i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Mazowiecki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, wskazując miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wysyłając zawiadomienie odpowiednio na adres wskazany we wniosku oraz na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczenia w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, Urzędzie Gminy Rzekuń, Urzędzie Gminy w Troszynie, Urzędzie Gminy Czerwin, Urzędzie Gminy Goworowo, Urzędzie Gminy Wąsewo, Urzędzie Gminy Długosiodło, Urzędzie Miejski w Wyszku, Urzędzie

Gminy Brańszczyk, Urzędzie Gminy Zabrodzie, Urzędzie Gminy Jadów, Urzędzie Gminy Strachówka, Urzędzie Gminy Stanisławów, na stronach internetowych (w Biuletynie Informacji Publicznej) tych urzędów, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim – „Puls biznesu” wydanie z dnia 20 kwietnia 2022 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu oraz zawiadomieniu organ I instancji zawarł oznaczenie nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji omawianej inwestycji,

a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 21 kwietnia 2022 r. decyzję Nr 99/SPEC/2022, znak: WI-I.747.4.16.2022.DW, o ustaleniu lokalizacji ww. strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Mazowieckiego*, z wyjątkiem uchybień omówionych poniżej, czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 8 ust. 1 *specustawy przesyłowej*. Zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie, tj. określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej, warunki techniczne realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, warunki ochrony przeciwpożarowej dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich, oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek w postaci ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek w postaci ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić na czas określony.

Pozytywnie także należy ocenić brak określenia przez Wojewodę Mazowieckiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 8 ust. 1 pkt 9 *specustawy przesyłowej* – terminu wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, bowiem *decyzja Wojewody Mazowieckiego* dotyczy nieruchomości, w stosunku do których sposób wykonywania prawa własności został jedynie ograniczony poprzez zapewnienie *inwestorowi* prawa do wejścia na jej teren celem wykonania niezbędnych robót budowlanych, o których mowa w art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*. Natomiast termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń, wynikający z art. 8 ust. 1 pkt 9 *specustawy przesyłowej*, dotyczy wyłącznie nieruchomości, co do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek określony w art. 19 ust. 3-5 tej ustawy, a takie nieruchomości nie są objęte zakresem rzeczowej inwestycji. Stanowisko to jest zgodne z orzecnictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyroki z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 1956/17, Legalis nr 1693868, z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 1928/17, Legalis nr 1692277, z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt II OSK 1858/17 i z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt II OSK 847/17, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Dodatkowo, Wojewoda Mazowiecki poprawnie wskazał PGE Dystrybucja S.A. jako podmiot inny niż *inwestor*, na rzecz którego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4 *specustawy przesyłowej*. Nieruchomości objęte tym ograniczeniem zostały określone w Tabeli nr 1 (str. 4-11 *decyzji Wojewody Mazowieckiego*).

Zgodnie z art. 8 ust. 2 *specustawy przesyłowej*, projekt powyższej decyzji został sporządzony przez osobę, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503), tj. przez osobę posiadającą dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie architektury, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej.

Stosownie do art. 25 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, decyzja Wojewody Mazowieckiego podlega natychmiastowemu wykonaniu.

W myśl art. 10 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, Wojewoda Mazowiecki doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczenia w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, Urzędzie Gminy Rzekuń, Urzędzie Gminy w Troszynie, Urzędzie Gminy Czerwin, Urzędzie Gminy Goworowo, Urzędzie Gminy Wąsewo, Urzędzie Gminy Długosiodło, Urzędzie Miejski w Wyszkowie, Urzędzie Gminy Brańszczyk, Urzędzie Gminy Zabrodzie, Urzędzie Gminy Jadów, Urzędzie Gminy Strachówka, Urzędzie Gminy Stanisławów, na stronach internetowych (w Biuletynie Informacji Publicznej) tych urzędów, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim – „Puls biznesu” wydanie z dnia 9 maja 2022 r. Właściciele nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Mazowieckiego organ I instancji* poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomienia z dnia 29 kwietnia 2022 r., znak: WI-I.747.4.16.2022.DW. W zawiadomieniu oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 10 ust. 2 *specustawy przesyłowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana przez organ I instancji decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepis art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwia organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie w części i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Zauważenia wymaga, iż w dniu 27 maja 2021 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustaw regulujących przygotowanie i realizację kluczowych inwestycji w zakresie strategicznej infrastruktury energetycznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 922), zwana dalej „*ustawą nowelizującą*”.

Inwestor wystąpił z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dla omawianego przedsięwzięcia w dniu 4 lutego 2022 r. (złożonym osobiście tego samego dnia w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie). W związku z powyższym, w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy *specustawy przesyłowej*, w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 maja 2021 r., tj. po wejściu w życie *ustawy nowelizującej*.

W myśl art. 8 ust. 1 pkt 1 *specustawy przesyłowej* (w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 maja 2021 r.) decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej, w tym określenie: a) linii rozgraniczających teren inwestycji, b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a, c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszar objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2.

Przepis art. 8 ust. 1 pkt 1, w brzmieniu poprzedzającym *ustawę nowelizującą*, wskazywał na to, że decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera zatwierdzenie linii rozgraniczających teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w tym linii rozgraniczających teren przeznaczony pod budowę stacji elektroenergetycznej.

Wyjaśnić należy, iż organ I instancji w pkt I zaskarżonego rozstrzygnięcia posłużył się dotychczasowym brzmieniem art. 8 ust 1 pkt 1 *specustawy przesyłowej*, tj. sprzed jej nowelizacji z dnia 20 kwietnia 2021 r., stąd też zatwierdził linie rozgraniczające teren strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Jednakże, biorąc pod uwagę fakt, że omawiany przepis wprowadzony *ustawą nowelizującą* wyróżnia wśród określenia granic terenu objętego inwestycją określenie odrębnie linii rozgraniczających teren inwestycji, jak i granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wywołuje skutek w postaci ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości, a analizowana inwestycja nie wymaga zajęcia nieruchomości i dokonania ich podziału, stwierdzić należy, iż Wojewoda Mazowiecki nie był uprawniony do zatwierdzania linii rozgraniczających teren inwestycji. Te bowiem wyznaczają tereny, w stosunku do których następuje skutek wyłączenia oraz podziału (stosownie do treści art. 19 ust. 2 *specustawy przesyłowej*).

Wobec powyższego, *Minister* – korzystając z uprawnień reformatoryjnych wynikających z art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* – dokonał korekty pkt I *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, szczegółowo opisanej w pkt I niniejszej decyzji, tak aby omawiany punkt zaskarżonej decyzji obejmował prawidłowe określenie granic terenu objętego strategiczną inwestycją w zakresie sieci przesyłowej.

Ponadto, mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, organ II instancji dokonał zmiany odpowiedniej części redakcyjnej kontrolowanej decyzji, dotyczącej określenia arkuszy mapy jako załączników do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, szczegółowo wskazanej w pkt I niniejszej decyzji.

Dokonując dalszej analizy *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, organ odwoławczy zwrócił również uwagę, iż w pkt I1.1 kontrolowanej decyzji, Wojewoda Mazowiecki błędnie odniósł się do numerów załączników do skarżonej decyzji. Mapa do celów projektowych załączona do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej została bowiem sporządzona w skali 1:1000 (w ilości 44 arkuszy), a następnie zatwierdzona jako załączniki nr 1-44 do *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Z uwagi na powyższe, w pkt I niniejszej decyzji *Minister*, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, dokonał zmiany powyższego zapisu zaskarżonej decyzji.

Ponadto, w myśl art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej* (w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 maja 2021 r.) w odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń.

Wyjaśnić należy, iż organ I instancji w pkt I1.2 zaskarżonego rozstrzygnięcia posłużył się dotychczasowym brzmieniem art. 22 ust 1 *specustawy przesyłowej*, tj. sprzed jej nowelizacji z dnia 20 kwietnia 2021 r.

Wobec tego, organ odwoławczy dokonał zmiany odpowiedniej części redakcyjnej *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Ponadto, analizując kwestię ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości na rzecz innego podmiotu (tj. PGE Dystrybucja S.A.) organ odwoławczy dostrzegł, iż w piśmie wyrażającym zgodę na takie

ograniczenia wskazano, iż ograniczenie to może zostać dokonane w stosunku do działek, dla których nie będzie możliwe ustanowienie służebności przesyłu. W związku z tym oświadczeniem, organ odwoławczy pismem z dnia 13 października 2022 r. wezwał *inwestora* do wyjaśnienia, czy dla jakichkolwiek działek objętych tym ograniczeniem ustanowiono służebność przesyłu.

W piśmie z dnia 7 listopada 2022 r., znak: 767/JM/11/2022/W, *inwestor* wyjaśnił, iż dla 26 działek objętych ograniczeniami na rzecz innego podmiotu ustanowiona już została służebność przesyłu, wobec czego *inwestor* zawnioskował o wykreślenie dla ww. nieruchomości ograniczenia w korzystaniu wynikającego z art. 22 ust. 1 w zw. z ust. 4 *specustawy przesyłowej*. Przy piśmie z dnia 25 listopada 2022 r., znak: 791/JM/11/2022/W, *inwestor* przedłożył zamienne arkusze map (o nr 4, 11, 12, 13, 14, 23, 25, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44) uwzględniające brak oznaczenia kolorem niebieskim obszaru tzw. trwałych ograniczeń na rzecz PGE Dystrybucja S.A. W związku z powyższym *Minister* uchylił w tym zakresie *decyzję Wojewody Mazowieckiego*.

W związku z powyższym, *Minister* uchylił odpowiednie zapisy kontrolowanej decyzji odnoszące się do ograniczeń w korzystaniu dotyczących wskazanych nieruchomości oraz odpowiednie arkusze mapy, na której zobrazowane zostały te ograniczenia i orzekł w tym zakresie poprzez zatwierdzenie zamiennych arkuszy mapy, nieuwzględniających tych ograniczeń na wskazanych nieruchomościach, jako załączniki 1.1 – 1.18 do niniejszej decyzji.

Dalej, zauważyć należy, iż wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej - zgodnie z art. 4 ust 1 pkt 10 *specustawy przesyłowej* - zawierać powinien, wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, *inwestor* określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, *inwestor* określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów - ich parametry techniczne.

W myśl natomiast art. 8 ust. 1 pkt 8 *specustawy przesyłowej*, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów - ich parametry techniczne.

Z powyższego wynika, iż jeżeli inwestycja wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym, zarówno *inwestor* we wniosku lokalizacyjnym, jak i organ wydający decyzję lokalizacyjną, powinni określić sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, *Minister* stwierdził, iż *inwestor* we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a następnie organ I instancji w *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, dokonali wskazania nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy oraz gruntów objętych obszarem kolejowym, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*.

Pomimo wskazania w *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, że planowane przedsięwzięcie wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy i grunty objęte obszarem kolejowym, organ odwoławczy stwierdził następujące nieprawidłowości w tym zakresie. Po pierwsze, Wojewoda Mazowiecki w zaskarżonej decyzji, nie określił sposobu i miejsca przejścia inwestycji przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy oraz grunty objęte obszarem kolejowym. Po drugie, zamieszczone na str. 27-32 zapisy, których intencją - jak można wywnioskować z ich treści - jest określenie warunków umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń objętych inwestycją - w ocenie *Ministra* - nie dotyczą rzeczonych warunków. Stanowią one bowiem przytoczenie treści uzyskanych przez *inwestora* opinii do wniosku lokalizacyjnego lub wskazanie, iż w ustawowym terminie takich opinii nie wydano, nie wyjaśniając przy tym potrzeby umieszczenia tego rodzaju zapisów.

Natomiast, w ocenie *Ministra*, nie jest rolą organu orzekającego niejako „automatyczne” powielanie całości treści opinii w decyzji lokalizacyjnej, jak to uczynił Wojewoda Mazowiecki na str. 27-32 zaskarżonej decyzji. Gdyby wolą ustawodawcy było, aby np. przy ustalaniu w decyzji lokalizacyjnej sposobu, miejsca i warunków umieszczenia obiektów lub urządzeń na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntach stanowiących pas drogowy bądź gruntach objętych obszarem kolejowym, organ był bezwzględnie związany treścią wydanych przez odpowiednie podmioty opinii, czy też opinie te musiałyby stanowić samodzielny element części orzeczniczej decyzji, z pewnością znalazłoby to swoje odzwierciedlenie w treści przepisów *specustawy przesyłowej*. Skoro tego jednak racjonalny ustawodawca nie uczynił, to oznacza, że opinie przedkładane wraz z wnioskiem lokalizacyjnym, nie są wiążące dla organu, nie stanowią elementu orzeczniczego decyzji lokalizacyjnej, i ewentualnie mogą mieć jedynie charakter pomocniczy, przy ustalaniu ww. warunków a fakt ich wydania można przytoczyć w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Tak samo organ ustalający lokalizację inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie jest związany opiniami przedkładanymi przez *inwestora* do wniosku lokalizacyjnego. Natomiast wyraźnie wskazać należy, iż zgodnie z art. 4 ust. 1a *specustawy przesyłowej*, nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania *inwestora* do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

Podkreślenia wymaga, iż opinia, w przeciwieństwie do uzgodnienia, nie jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem nie wiąże organu administracyjnego rozstrzygającego sprawę. W uzasadnieniu uchwały składu pięciu sędziów NSA z dnia 15 lutego 1999 r., OPK 14/98, ONSA 1999, nr 3, poz. 80, przeczytać można m.in., że: „Najluźniejszą formą współdziałania organów administracji publicznej jest współdziałanie polegające na zasięgnięciu opinii. Współdziałanie takie polega na tym, że jeden z organów jest zobowiązany, przed podjęciem decyzji, do zasięgnięcia opinii w sprawie od innego organu. Organ zobowiązany do zasięgnięcia opinii nie jest prawnie związany stanowiskiem organu opiniującego. Współdziałanie, którego istotą jest wyrażenie opinii, zbliżone jest do konsultacji czy też doradztwa”.

Tym samym uznać należy, iż powołanie przez Wojewodę Mazowieckiego treści opinii oraz wskazanie, iż stanowią one warunki techniczne realizacji inwestycji było działaniem pozbawionym podstaw prawnych.

Kierując się powyższym, *Minister* uchylił również zapisy powielające pozostałe opinie uzyskane przez *inwestora*, znajdujące się na stronach od 27 do 32 zaskarżonej decyzji.

Dokonując dalszej analizy *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, organ odwoławczy zwrócił również uwagę, iż w pkt VIII.1 kontrolowanej decyzji Wojewoda Mazowiecki odniósł się do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71), które obowiązywało do dnia 10 października 2019 r. i zastąpione zostało rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), zwanym dalej „*rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r.*”.

Z uwagi na powyższe, w pkt I niniejszej decyzji *Minister* dokonał zmiany ww. zapisu znajdującego się w pkt VIII.1 zaskarżonej decyzji.

Organ odwoławczy, dokonując powyższego rozstrzygnięcia, uznał, że nie narusza ono zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy przesyłowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w niniejszej decyzji.

Rozpatrując odwołania stron skarżących od *decyzji Wojewody Mazowieckiego* w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno Wojewoda Mazowiecki orzekający w sprawie jako organ I instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. Niedopuszczalna jest również ocena przez ww. organy racjonalności, czy aspektów ekonomicznych i społecznych koncepcji przedstawionej przez inwestora.

To inwestor we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej decyduje o przebiegu inwestycji oraz o wielkości terenu niezbędnego dla realizacji inwestycji. Inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji podlega zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy przesyłowej*. Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice.

Stanowisko to jest ugruntowane i jednolite w orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczących także ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1836), zwanej dalej „*specustawą gazową*”, którą w istotnym zakresie jest w pełni analogiczna i na której wzorowana była *specustawa przesyłowa* (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 364/21, z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt IV SA/Wa 1496/19, z dnia 31 sierpnia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 3345/17, z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 510/18, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Również orzecznictwo sądowoadministracyjne – zapadłe wprawdzie w odniesieniu do regulacji ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 176, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, ale aktualne w pełni w świetle rozwiązań przyjętych w *specustawie przesyłowej* wzorowanych m.in. na tej ustawie – nie pozostawia co do ww. zagadnienia jakichkolwiek wątpliwości (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 1705/17, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, i z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14; wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2952/16, z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 2513/16, i z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Wynika z powyższego, że decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach *specustawy przesyłowej* organ jest zobligowany ustalić lokalizację inwestycji w wersji zgodnej z wnioskiem inwestora.

Wobec powyższego, pismem z dnia 10 sierpnia 2022 r., znak: DLI-III.7620.31.2022.WK.3, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień dotyczących lokalizacji przedmiotowej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, poruszonych przez stronę skarżącą (tj. Pana Szymona Piórkowskiego) w odwołaniu z dnia 22 maja 2022 r.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2022 r. *inwestor* – reprezentowany przez Pana Jacka Miśca – odniósł się do uwag strony skarżącej.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał Skarżącemu przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2022 r., znak: DLI-III.7620.31.2022.WK.5, zawiadamiając skarżącą stronę o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, z której to możliwości strona skarżąca nie skorzystała.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów stron skarżących, zawartych w odwołaniach, *Minister* stwierdził, co następuje.

Rozpatrując odwołanie Pana Szymona Piórkowskiego, w kontekście:

- naruszenia przepisów *specustawy przesyłowej* w związku z ustawą z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, poprzez nieprawidłową wykładnię ww. przepisów, a w konsekwencji błędne ich zastosowanie,
- naruszenia art. 7 *kpa* oraz art. 8 *kpa*, poprzez nieprzeanalizowanie wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi oraz środowisko naturalne, a w konsekwencji wydanie zaskarżonej decyzji w oparciu o wadliwą dokumentację,

należy stwierdzić, co następuje.

Celem *specustawy przesyłowej* wyrażonym m.in. w uzasadnieniu projektu ustawy (zob. uzasadnienie projektu *specustawy przesyłowej*, <http://www.sejm.gov.pl>), jest dążenie twórców tego aktu prawnego do przyspieszenia i usprawnienia postępowania w przedmiocie lokalizacji oraz realizacji inwestycji elektroenergetycznych. W uzasadnieniu projektu *specustawy przesyłowej* wskazano, że inwestycje w zakresie elektroenergetyki będą korzystały

z priorytetowej, przyspieszonej ścieżki pozyskiwania decyzji i zezwoleń niezbędnych do realizacji tych przedsięwzięć. Pośród celów nowej regulacji wymieniono ograniczenie ilości pozwoleń niezbędnych do rozpoczęcia inwestycji oraz skrócenie czasu trwania procedur niezbędnych do uzyskania wymaganych decyzji.

Powyższymi okolicznościami należy uzasadniać z jednej strony znaczne zwiększenie uprawnień inwestora, natomiast z drugiej zdecydowane ograniczenie uprawnień właścicieli nieruchomości znajdujących się w obszarze inwestycji.

Rolą orzekających w sprawie organów jest natomiast sprawdzenie kompletności wniosku inwestora w świetle wymogów ustawowych oraz czy koncepcja składającego wniosek mieści się w granicach wyznaczonych przez prawo. Tylko w przypadku stwierdzenia przez organy, że kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza określony przepis prawa, zobowiązuje te organy do odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji w wersji wnioskowanej przez inwestora. W niniejszej sprawie, w zakresie interesu prawnego strony skarżącej, po dokonaniu kontroli *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, organ odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień, które stanowiłyby o konieczności wyeliminowania jej z obrotu prawnego. W ocenie *Ministra*, projektowane przedsięwzięcie, w kształcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, jest zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, co obligowało organ I instancji do ustalenia lokalizacji przedmiotowej inwestycji w drodze zaskarżonej decyzji.

Należy zaznaczyć, że działki nr 52/5, 87, 86, z obrębu 0004 Budy, gm. Długosiodło, stanowiące własność Pana Szymona Piórkowskiego, na podstawie art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, zostały wskazane w Tabeli nr 1, znajdującej się w pkt I1 *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, zawierającej oznaczenie nieruchomości podlegających ograniczeniu w korzystaniu na czas trwały na rzecz PGE – Dystrybucja S.A. (o którym mowa w art. 22 ust.4 *specustawy przesyłowej*). Ponadto, w Tabeli nr 2 wskazano, iż na ww. nieruchomościach został ustanowiony obowiązek ograniczenia w korzystaniu na czas określony, tj. do dnia 31 stycznia 2023 r. (o którym mowa w art. 22 ust. 5 *specustawy przesyłowej*) w związku z potrzebą czasowego wejścia na teren nieruchomości, poza obszarem inwestycji, związanego z jej realizacją.

Wskazać zatem należy, iż ww. działki nr 52/5, 87, 86, z obrębu 0004 Budy, gm. Długosiodło, zostały objęte regulacją art. 22 ust. 1, ust. 4 i ust. 5 *specustawy przesyłowej* – jako nieruchomości, co do których ograniczenie w korzystaniu nastąpi na czas oznaczony oraz bezterminowo. Dodatkowo wskazać należy, iż na arkuszach map w skali 1:1000 przedstawiających granice terenu objętego inwestycją, przedłożonych przez *inwestora* wraz z wnioskiem o wydanie decyzji lokalizacyjnej, a następnie zatwierdzonych przez Wojewodę Mazowieckiego jako załączniki nr 1-44 do zaskarżonej decyzji, ww. działki, zostały objęte szrafem koloru niebieskiego – jako obszar, w stosunku do którego decyzja o ustalenie lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 4 *specustawy przesyłowej* (ograniczenie na czas stały), oraz szrafem koloru czerwonego, opisanym jako obszar w stosunku do którego decyzja o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie strategicznej sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 5 *specustawy przesyłowej* (ograniczenie na czas określony).

Odnosząc się do zarzutów wniesionych przez Skarżącego w kontekście lokalizacji ww. inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz jej przebiegu, pismem z dnia 26 sierpnia 2022 r., znak: 660/JM/08/2022/W, *inwestor* podkreślił, iż żaden z przytoczonych zarzutów Skarżącego nie odnosi się do przedmiotowego zadania inwestycyjnego w ramach budowy linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów w zakresie sieci przesyłowej. Wszystkie zarzuty Pana Szymona Piórkowskiego odnoszą się wyłącznie do niebędącej przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego części inwestycji w postaci budowy napowietrznej linii 400 kV. Zgodnie z powyższym, określona wydaną decyzją lokalizacyjną przebudowa na nieruchomościach Skarżącego nie wywołuje skutków przez niego w odwołaniu wymienionych. Przebudowy te także,

z uwagi na jej istotę, nie mogą być wykonane w innym miejscu niż zostało to w danej decyzji określone, czyli poza ciągiem istniejących trzech napowietrznych linii elektroenergetycznych.

Dodatkowo, inwestor wskazał, na czym będzie polegać ograniczenie w korzystaniu ww. działek stanowiących własność Skarżącego:

- na działce nr 52/5, obręb 0004 Budy – Przetycz, gmina Długosiodło, planowana jest przebudowa linii średniego napięcia polegająca na zastąpieniu trzech napowietrznych przewodów linii trzema kablami umieszczonym w ziemi w ciągu tejże linii;
- na działce nr 86, obręb 0004 Budy – Przetycz, gmina Długosiodło, planowana jest przebudowa linii średniego napięcia polegająca na zastąpieniu trzech napowietrznych przewodów linii trzema kablami umieszczonym w ziemi w ciągu tejże linii;
- na działce nr 87, obręb 0004 Budy – Przetycz, gmina Długosiodło, planowana jest przebudowa linii niskiego napięcia polegająca na zastąpieniu pięciu napowietrznych przewodów linii dwoma kablami umieszczonym w ziemi w ciągu tejże linii.

Ustosunkowując się jednocześnie do obaw Skarżącego w zakresie stopnia oddziaływania pola elektromagnetycznego względem bliskiego położenia zabudowy mieszkalnej, co może negatywnie wpływać na środowisko naturalne oraz ludzi, wyjaśnić należy, że linie będące przedmiotem niniejszego postępowania odwrotnego to linie średniego i niskiego napięcia, które nie są ujęte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27, zwanej dalej „decyzją RDOŚ”.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w odniesieniu do takiego typu linii nie ma obowiązku wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak zaś słusznie wskazał inwestor – zarzuty postawione przez Skarżącego dotyczą linii 400 kV, która nie jest lokalizowana obecnie kontrolowaną decyzją Wojewody Mazowieckiego.

Jednocześnie należy wskazać dodatkowo, że zarzuty dotyczące kwestii oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym zdrowie i życie ludzi, jako zarzuty natury środowiskowej mogły być wyłącznie podnoszone na etapie postępowania prowadzonego przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie, które zostało zakończone wydaniem ww. decyzji RDOŚ.

Na marginesie wskazać też trzeba, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jedną z pierwszych decyzji administracyjnych uzyskiwanych przed realizacją przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia (art. 71 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie). Postępowanie toczące się w przedmiocie jej wydania dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach odgrywa bardzo ważną rolę w procesie inwestycyjnym. Choć sama nie jest decyzją, na podstawie której inwestor może przystąpić do realizacji inwestycji, to niewątpliwie jest decyzją, od której uzależnione jest wydanie innych aktów administracyjnych w toku procesu inwestycyjnego. Katalog decyzji, których wydanie uzależnione jest od decyzji środowiskowej, określony został w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.

Zauważyć trzeba, iż zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 22 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. W myśl art. 72

ust. 3 powołanej ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie ww. decyzji lokalizacyjnej. Omawiana regulacja znajduje odzwierciedlenie w przepisach *specustawy przesyłowej*, określających obligatoryjne elementy wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wśród których znajduje się decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 4 ust. 1 pkt 5 *specustawy przesyłowej*).

W myśl art. 86 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy, zatem m.in. organy administracji publicznej rozstrzygające w przedmiocie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej (art. 72 ust. 1 pkt 22 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*). Oznacza to, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter „rozstrzygnięcia wstępnego” względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia inwestycyjnego i pełni wobec niego funkcję prejudycjalną. Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia nie mogą być zatem na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane, a decyzja o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań i tym samym wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia przesądza *de facto* o braku możliwości realizacji określonego przedsięwzięcia w danym miejscu, czasie i na proponowanych warunkach (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 maja 2019 r., sygn. akt II OSK 652/19, z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt II OSK 304/17, i z dnia 12 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 2732/14).

W związku ze wspomnianą prejudycjalnością decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w stosunku do decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, w kolejnych decyzjach inwestycyjnych należy uwzględniać ustalenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym, ustalenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w dużym stopniu determinują kształt inwestycji, który nie może w zasadzie ulec zmianom w kolejnych decyzjach inwestycyjnych.

Podsumowując, ewentualne uwagi i zastrzeżenia, co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strona mogła zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego.

W konsekwencji, *Minister* nie mógł odnieść się do dowodów, które Skarżący przedstawił jako poparcie swojego żądania, co do *decyzji Wojewody Mazowieckiego* w treści odwołania z dnia 22 maja 2022 r. odnośnie wpływu linii elektroenergetycznej 400 kV na najbliższe środowisko naturalne, gdyż wszelkie aspekty środowiskowe po pierwsze nie dotyczą przedmiotowego przedsięwzięcia, a po drugie, w odniesieniu do linii 400 kV, były przedmiotem ww. postępowania przed organem środowiskowym, tj. Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie.

W kontekście przytoczonego przez Skarżącego art. 74 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 1997 Nr 78, poz. 483), iż władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom, należy uznać, iż pozostaje on bez wpływu na przedmiotową sprawę. Zgodnie z powyższym, w ramach postępowania w sprawie wydania *decyzji RDOŚ*, organ środowiskowy w sposób wnikliwy i szczegółowy dokonał identyfikacji i weryfikacji danych dotyczących poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego i kulturowego, określił oddziaływanie analizowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na zdrowie ludzi ze względu na bliskie sąsiedztwo przedmiotowej inwestycji, jak również dokonał oceny zaprojektowanych działań minimalizujących negatywny wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Tym samym, *Minister* nie stwierdził, żeby polityka zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego została zagrożona.

Za chybiony należało uznać zarzut naruszenia przez Wojewodę Mazowieckiego art. 7 *kpa* oraz art. 8 *kpa*. W wyniku przeprowadzonej kontroli instancyjnej *Minister* uznał, że organ I instancji prawidłowo zebrał materiał dowodowy, wszechstronnie go rozważył i ocenił, a w konsekwencji ustalony przez niego stan faktyczny sprawy zasługuje na aprobatę. Według organu odwoławczego zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia i nie wymagał uzupełnienia w zakresie środowiskowym. Brak jest zatem podstaw do uznania, iż w analizowanym postępowaniu lokalizacyjnym doszło do naruszenia art. 7 *kpa* i art. 8 *kpa*.

Wojewoda Mazowiecki przeprowadził zatem kontrolowane postępowanie w sposób zgodny z wymogami *kpa*, o czym świadczą ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 *kpa*), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 *kpa*), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 *kpa*). Ponadto, organ wojewódzki przeprowadził postępowanie, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania (art. 8 *kpa*).

Natomiast uzasadnienie zaskarżonej decyzji w wystarczający sposób wskazuje na tok rozumowania organu I instancji przyjęty przy rozpoznawaniu sprawy. Organ wojewódzki wyjaśnił również stronom zasadność przesłanek, którymi kierował się przy załatwieniu sprawy (art. 11 *kpa*). Uzasadnienie zaskarżonej decyzji, w ocenie *Ministra*, spełnia zatem wymogi przewidziane w art. 107 § 3 *kpa*.

Zaznaczenia wymaga, że podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonego rozstrzygnięcia z prawem. Strony mają natomiast prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności wniesionego środka zaskarżenia, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 26 września 2012 r., sygn. akt I SA/Łd 961/12).

Odnosząc się natomiast do zawartego w odwołaniu Pana Szymona Piórkowskiego, wniosku o uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, zauważyć należy, iż organ odwoławczy został pozbawiony takowej możliwości. Zgodnie z art. 25 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, decyzje administracyjne, o których mowa w *specustawie przesyłowej* (a zatem m.in. decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej), podlegają natychmiastowemu wykonaniu. W związku z tym, organ II instancji nie posiada kompetencji, by uchylać mocą decyzji administracyjnej skutków wynikających z mocy prawa.

Przechodząc zaś do odwołania spółki PROTEX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej „spółką”, reprezentowanej przez r.pr. Grzegorza Lisińskiego, w kontekście naruszenia – zdaniem strony skarżącej - art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, poprzez ustanowienie w treści zaskarżonej decyzji - w odniesieniu do nieruchomości nr 4606/3, z obrębu 0001, gmina Wyszaków, objętej tą decyzją - ograniczeń w zakresie sposobu korzystania z ww. działki bez wskazania, że ograniczenia takie następują za odszkodowaniem i bez określenia kwoty ww. odszkodowania, uznać należy ten zarzut za całkowicie bezzasadny.

Pełnomocnik skarżącej spółki podkreślił, że organ wojewódzki w zaskarżonej decyzji nie wskazał w sposób literalny w punkcie dotyczącym zatwierdzenia ograniczenia w korzystaniu na nieruchomościach objętych ww. inwestycją w zakresie sieci przesyłowej (w tym działki stanowiącej własność skarżącej spółki), że „ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia (...)”. Zdaniem pełnomocnika, Wojewoda

Mazowiecki na mocy art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej* winien był wskazać w sposób konkretny, że ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości ma nastąpić „za odszkodowaniem”.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej* w odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia budowy strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń.

W art. 22 *specustawy przesyłowej* wprowadzono alternatywną, w stosunku do pełnego wyłączenia, drogę nabycia tytułu prawnego do nieruchomości pod strategiczne inwestycje w zakresie sieci przesyłowych. W przepisie tym przyjęto wydanie przez właściwy organ administracji decyzji ograniczającej prawa właściciela albo użytkownika wieczystego i dającej możliwość inwestorowi prowadzenia na tym gruncie inwestycji. W tym zakresie wykorzystano istniejące już rozwiązania zawarte w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r., poz. 1899, z późn. zm.), zwanej dalej „*ugn*”, tj. w jej art. 124, z uwzględnieniem pewnych zmian. Najważniejsza z nich to przyznanie kompetencji do ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości wojewodzie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie wydawane jest w ramach decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Ponadto, co jest istotne, rozszerzono również zakres czynności, do wykonania których konieczne jest uzyskanie dostępu do nieruchomości, m.in. o budowę, przebudowę i konserwację ciągów, przewodów i urządzeń.

Wskazać należy, że właściciele lub użytkownicy wieczysti nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, zachowują prawo własności nieruchomości, która uległa ograniczeniu, jednakże muszą umożliwić inwestorowi realizację inwestycji (sieci przesyłowej), a następnie dostęp do niej w celu utrzymania, eksploatacji, konserwacji i remontu, bądź usunięcia awarii ciągów, przewodów i urządzeń.

Ograniczenie to zostało skonkretyzowane w Tabeli nr 1 (na czas nieokreślony), znajdującej się na str. 4-11 *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, gdzie organ I instancji wskazał, iż działka nr 4606/3 została ograniczona w zakresie linii niskiego napięcia 0,4kV. Dodatkowo, Wojewoda Mazowiecki ww. działkę wskazał w Tabeli nr 2 (na czas określony), znajdującej się na str. 11-25 zaskarżonej decyzji, jako ograniczoną w korzystaniu w związku z potrzebą czasowego wejścia na teren nieruchomości, poza obszarem inwestycji, związanego z jej realizacją.

Wyjaśnienia wymaga również, iż organ wojewódzki ograniczając sposób korzystania z nieruchomości wskazanych w tabeli nr 1 i nr 2 na stronach 4-25 *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, nie wskazał literalnie sformułowania „za odszkodowaniem”. Niemniej jednak, jak wskazał organ I instancji, ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości nastąpiło na podstawie powołanego wyżej art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, a tym samym w rozumieniu pełnego brzmienia tego przepisu. Mając na uwadze powyższe, za niestuszne należy uznać stanowisko strony skarżącej w tym zakresie. Fakt, że organ wojewódzki nie wskazał wprost, iż ograniczenie to następuje za odszkodowaniem nie oznacza, iż to odszkodowanie nie przysługuje, bowiem uprawnienie to wynika wprost z przepisów prawa, o czym profesjonalny pełnomocnik strony skarżącej powinien wiedzieć. Inaczej rzecz ujmując, brak wpisania owego

stwierdzenia do części orzeczniczej kontrolowanej decyzji nie świadczy o jej wadliwości ani tym bardziej o braku możliwości ubiegania się o odszkodowanie za ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości.

Odnosząc się natomiast do zarzutu skarżącej spółki, iż decyzja Wojewody Mazowieckiego nie określa wysokości odszkodowania za ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości stanowiącej jej własność, wskazać należy, że organ orzekający w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie orzeka jednocześnie o wysokości przysługującego odszkodowania. Kwestie związane z ustaleniem wysokości i wypłatą odszkodowania, pomimo że w pewnym stopniu są związane z decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, stanowią oddzielne byty, podlegające odrębnym trybom zaskarżenia.

Zgodnie z art. 22 ust. 7 *specustawy przesyłowej* decyzje w zakresie odszkodowań (za ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości) wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Skutki ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości na mocy art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej* oceniane są bowiem w odrębnych postępowaniach, w tym przewidzianym w *specustawie przesyłowej* - postępowaniu odszkodowawczym. Lokalizacja strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych z samej istoty tego przedsięwzięcia zawsze stanowi ingerencję w czyjeś prawo własności. Dla decyzji lokalizacyjnej dotychczasowe lub planowane przeznaczenie nieruchomości nie ma żadnego znaczenia i nie podważa prawidłowości decyzji. Może mieć jednak znaczenie dla obiektywnej możliwości dalszego korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób i ewentualnego roszczenia odszkodowawczego przysługującego zgodnie z art. 124 ust. 5 *ugn*. Według bowiem art. 22 ust. 3 w zw. z art. 24 *specustawy przesyłowej*, przepisy art. 124 ust. 4-7 *ugn* stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 124 ust. 4 *ugn*, na osobie lub jednostce organizacyjnej występującej o zezwolenie (tj. na inwestorze) ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po założeniu lub przeprowadzeniu ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w ust. 1. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 4 *ugn*. Z tej regulacji wynika jednoznacznie, iż odszkodowanie może być przyznane dopiero po zakończeniu na nieruchomości prac, związanych z realizacją inwestycji i przysługuje ono jedynie wówczas, gdy przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 124 ust. 4 w zw. z art. 128 ust. 4 *ugn* jest odszkodowaniem za szkody wynikające z ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, a więc w istocie za ograniczenia prawa do nieruchomości. Odszkodowanie jest jednak należne tylko po wykazaniu zaistnienia szkody, a nie samej potencjalności jej zaistnienia. Szkada stanowi różnicę między stanem nieruchomości (jej części składowych, lub praw z nią związanych) przed rozpoczęciem działań inwestycyjnych w zakresie budowy urządzeń infrastruktury technicznej, a stanem po ich wybudowaniu.

Wobec powyższego, szeroko rozumiane kwestie odszkodowawcze za ustanowienie służebności publicznej, na podstawie ww. art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, nie są przedmiotem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji. Pomimo zatem ingerencji w prawo własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z planowaną inwestycją, co w konsekwencji nie narusza proporcji między interesem publicznym, a ingerencją w sferę praw i wolności, które na mocy ustawy są rekompensowane stosownym odszkodowaniem.

Zgodnie z art. 128 ust. 4 *ugn* odszkodowanie przysługuje również za szkody powstałe wskutek zdarzeń, o których mowa w art. 120 i 124-126. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

W myśl natomiast art. 124 ust. 6 tej ustawy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w ust. 1. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Za całkowicie chybiony należy uznać również zarzut *spółki*, iż Wojewoda Mazowiecki w zaskarżonej decyzji nie wyjaśnił, czy w stosunku do działki nr 4606/3 – stanowiącej własność skarżącej *spółki*, nastąpi skutek w postaci wywłaszczenia (na podstawie art. 19 ust. 3-5 *specustawy przesyłowej*) czy ograniczenia w korzystaniu (na podstawie art. 22 ust.1 *specustawy przesyłowej*). Żadna bowiem z nieruchomości objętych kontrolowanym rozstrzygnięciem nie podlega skutkom, o których mowa w art. 19 ust. 3-5 *specustawy przesyłowej*. Działki objęte decyzją lokalizacyjną, w tym wskazana nieruchomość skarżącej *spółki*, została objęta jedynie ograniczeniem w korzystaniu z nieruchomości (art. 22 *specustawy przesyłowej*).

Jak już zostało wyjaśnione powyżej, ww. decyzja Wojewody Mazowieckiego wyłącznie wywołuje skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej* – w postaci ograniczenia w korzystaniu na czas określony oraz na podstawie art. 22 ust. 4 *specustawy przesyłowej* – ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości na czas nieokreślony, który ma nastąpić na rzecz innych podmiotów niż *inwestor*, tj. na rzecz PGE Dystrybucja S.A. Ww. ograniczenia w korzystaniu co do działki skarżącej *spółki*, zostały wskazane w pkt I1 decyzji Wojewody Mazowieckiego, zatytułowanego jako: Oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja (...) ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1 *specustawy przesyłowej*, w Tabeli nr 1 oraz Tabeli nr 2, które zostały opisane przez *Ministra* powyżej w treści tejże decyzji.

Dodatkowo należy wskazać, że *spółka* nie może podnosić zarzutów w zakresie nieruchomości, które nie stanowią jej własności. Każdej ze stron przysługuje określony interes prawny dotyczący nieruchomości będących ich własnością. Bezzasadnym jest zatem żądanie *spółki* co do rozważenia uchylenia całości decyzji, w zakresie wszystkich nieruchomości objętych przedmiotową decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji strategicznej w zakresie sieci przesyłowej.

Wskazania wymaga bowiem, iż interes właścicieli konkretnych nieruchomości co do kwestionowania decyzji przesądzających o przebiegu inwestycji strategicznych w zakresie sieci przesyłowej może dotyczyć wyłącznie tych ich odcinków, których przebieg skutkuje bezpośrednią ingerencją w ich prawa podmiotowe. Osoba posiadająca prawo własności, użytkownika wieczystego lub inne ograniczone prawo rzeczowe jest stroną decyzji, ale tylko w części dotyczącej jej nieruchomości. Powyższa konstatacja pozwala na stwierdzenie, iż skarżąca *spółka* nie posiada interesu prawnego do wnoszenia wniosków dotyczących nieruchomości innych podmiotów.

Reasumując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji przesyłowej został ustalony prawidłowo. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Mazowieckiego – poza omówionym wyżej uchybieniem – nie naruszają prawa, a zarzuty stron skarżących nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm.), zwanej dalej „*ppsą*”, na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Rozwoju i Technologii, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie informuję, że do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu od wniesienia skargi w kwocie 500 zł, płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 ppsa.

Załączniki:

Nr 1.1-1.18 - rysunki zamienne nr 4, 11, 12, 13, 14, 23, 25, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 44

MINISTER ROZWOJU I TECHNOLOGII

z up.

Marta Maikowska

ZASTĘPCA DYREKTORA

DEPARTAMENTU LOKALIZACJI INWESTYCJI

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują (z załącznikami):

1. Wojewoda Mazowiecki
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
2. Jacek Misiec
pełnomocnik Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie,
3. A/a.

Otrzymują (bez załączników):

1. Pan Szymon Piórkowski,
2. R.pr. Grzegorz Lisiński
pełnomocnik spółki PROTEX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Do wiadomości:

1. Marszałek Województwa Mazowieckiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
2. Sąd Rejonowy w Ostrołęce, Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej, Wydział Ksiąg Wieczystych,
4. Sąd Rejonowy w Wyszku, Wydział Ksiąg Wieczystych,
5. Sąd Rejonowy w Wołominie, Wydział Ksiąg Wieczystych,
6. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, Wydział Ksiąg Wieczystych,
7. Starosta Powiatu Ostrołęckiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
8. Starosta Powiatu Ostrowskiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
9. Starosta Powiatu Wyszkińskiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
10. Starosta Powiatu Wołomińskiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
11. Starosta Powiatu Mińskiego
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
12. Urząd Gminy Rzekuń
(za pośrednictwem platformy ePUAP),

13. Urząd Gminy w Troszynie
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
14. Urząd Gminy Czerwin
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
15. Urząd Gminy Goworowo
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
16. Urząd Gminy Wąsewo
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
17. Urząd Gminy Długosiodło
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
18. Urząd Miejski w Wyszku
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
19. Urząd Gminy Brańszczyk
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
20. Urząd Gminy Zabrodzie
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
21. Urząd Gminy Jadów
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
22. Urząd Gminy Strachówka
(za pośrednictwem platformy ePUAP),
23. Urząd Gminy Stanisławów
(za pośrednictwem platformy ePUAP).